

عنوان مقاله:

مروری بر جایگاه فرهنگ در معماری مسکن روستایی در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

احمد زینالی - کارشناس ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

سوسن مومنی موکویی - کارشناس ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مناطق مختلف روستایی دارای ویژگی های منحصر به فرد و متفاوت فرهنگی می باشند. معماری بومی یک روستا بعنوان یک پدیده اجتماعی از فرهنگ ساکنین آن روستا نشأت گرفته و بر آن تاثیر میگذارد. مسکن شاخص مهمی از فرهنگ جامعه است که نوع، عملکرد و میزان اهمیت فضاها، میزان حریم خصوصی یا امنیتی، تعداد افراد ساکن در آن، روابط و مسیولیت های متعارف آنها نسبت به یکدیگر را نشان می دهد. ارزشهای فرهنگی می تواند رابطه عمیقی با شیوههای طراحی، ساخت، عملکرد فضاها و تداوم انتقال آن در میان نسل ها داشته و بر کاربری زمین، سکونتگاه و مسکن تاثیرگذار باشد. از ویژگی های ممتاز معماری سنتی پاسخگویی منطقی به نیازهای انسان ها بر حسب امکانات و شرایط مختلف محیطی است. این نوع معماری به لحظه بوجود نیامده است بلکه حاصل سال ها و شاید قرن ها تجربه است و برحسب ضرورت ها تغییرات لازم در آن بوجود آمده است. عدم شناخت عوامل موثر فرهنگی در مسکن روستایی که منجر به سازماندهی فضایی خاصی شده است در بسیاری از موارد سبب گسترش نامناسب بنا از لحاظ ارتباطات فضاهای زیستگردیده است و حتی گاهی موجب بلااستفاده باقی ماندن واحدهای ساخته شده، می شود. در این پژوهش تلاش می شود با مطالعه اسناد مکتوب و کتابخانه ای با روش کیفی و با رویکرد توصیفی، تحلیلی، به هدف کلی بررسی عوامل فرهنگی موثر بر معماری مسکن روستایی دست یافت و با بررسی مبانی نظری مربوطه، نموده های فرهنگی موثر در معماری مسکن روستایی مشخص و معرفی نمود.

کلمات کلیدی:

فرهنگ، معماری، روستا، مسکن روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662289>

